

[Rimstad.]

at hastighedsbegrænsning på motorvejene ikke synes at have væsentlig indvirkning på ulykkestallet. Jeg har ved tidligere behandlinger af dette spørgsmål anført, at det efter min opfattelse ikke var rigtigt at reducere hastigheden på disse veje, for hvis det var tilfældet, var de dyre motorveje forkert lavet. Jeg har da også noteret mig den højtærede justitsministers slutbemærkning i fremsættelsen, hvori ministeren fremhæver, at konsekvensen af undersøgelsesresultatet må være, at motorvejene bør holdes uden for hastighedsbegrænsningerne. Det er særdeles tilfredsstillende.

Vi kan i vort parti give tilslutning til, at disse forsøg fortsættes og netop fortsættes på de vejtyper, hvor en større og sikrere erkendelse af ulykkernes årsag og farlighed er nødvendig og kan opnås. Jeg vil dog gerne spørge den højtærede justitsminister, om det er hans hensigt, hvis en fortsættelse af forsøgene viser bekræftelse på den tendens, de sidste forsøg angiver, at foreslå en permanent hastighedsbegrænsning indført på vore landeveje. Når jeg spørger, er det, fordi vi i mit parti har betænkeligheder over for de ulemper, en permanent hastighedsbegrænsning betyder, og derfor måske vil se en lille smule anderledes på de fortsatte forsøg, hvis de skal understøtte en hensigt som den, jeg her har nævnt.

Vagn Bro: Jeg kan ligesom de ærede ordførere anbefale dette lovforslag. Jeg kan gøre det af to grunde. Den ene er, at det er en ganske overordentlig fyldig betænkning, der er kommet; dog erkender jeg, at den også er meget vanskeligt tilgængelig, hvorfor jeg har bedt den højtærede justitsminister om at dechiffere nogle af formlerne for mig. Det er klart, at vi nøje skal undersøge dette. Den anden grund er, at vi dog opnår også nu i år, hvis forslaget gennemføres, at få hastighedsbegrænsning i den virkelige sommermyldretid, således at vi for de to væsentlige grupper af Danmarks veje, nemlig amtsveje, der ikke er hovedveje, og de tosporede hovedveje, får mulighed for som i de to foregående år at bringe ulykkestallene ned. Der er flere ærede medlemmer af min gruppe, der er enige med mig på dette punkt. Jeg skal ikke begynde at undersøge, hvor mange det er; vi har jo haft en afstemning, hvor vi

var sådan nogenlunde jævnbyrdige. Men det kan vi altid få at se.

Jeg vil dog gerne sige til den højtærede minister, at når det i sommertiden 1961 for de væsentligste vejes vedkommende og med et øget antal køretøjer ifølge undersøgelserne drejede sig om en 24 pct.s nedgang og i sommeren 1962 om 30 pct.s nedgang, har jeg vanskeligt ved at indleve mig i ærede ordføreres og ærede medlemmers synspunkt, at færdselssikkerheden for dem er det afgørende. Det er efter min mening ganske øjensynligt, at kan vi opnå fremtidige tilsvarende tal, behøver man ikke at nære den samme ængstelse for den generelle hastighedsbegrænsning, som de ærede ordførere her har givet udtryk for. Jeg vil dog også gerne have lov at anføre, at for nogle år siden faldt et forslag om generel hastighedsbegrænsning med kun 2 stemmer, nemlig 84 mod 82.

Jeg vil derfor gerne slutte med at stille et spørgsmål til den højtærede justitsminister — for så vidt i fortsættelse af det spørgsmål, som den sidste ærede ordfører stillede. Der er jo ingen af os her i tinget, der ønsker evighedskommissioner, og når vi giver sagskundskaben 1 år til og får resultatet for de to væsentligste vejes vedkommende som i år, vil jeg gerne spørge den højtærede minister — hvem jeg egentlig altid har opfattet, hvad der også er heldigt for en minister i spidsen for politiet, ikke som en talemådernes, men som en realiteternes mand — om så ikke vi til næste år kunne tage en beslutning. Vi må nemlig ikke glemme, at det kun er visse sommerweekends, det drejer sig om. Vi må dog nogenlunde kunne regne med, at hvis begrænsningen kommer til at gælde for alle sommerweekends, vil nedgangen i ulykkestallene blive væsentlig højere, og jeg kan altså nu anbefale lovforslaget, men tillader mig at stille dette spørgsmål.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for de gennemgående venlige bemærkninger til forslaget om denne forlængelse af bemyndigelsen for endnu 1 år.

Det ærede medlem hr. Boye Hansen spurgte til de fælleseuropæiske forsøg. Jeg kan sige, at underudvalget under ECE af 1962 har anbefalet de tilsluttede regeringer